

Selmeczbányai Hetilap

SELMECZBÁNYA ÉS VIDÉKÉNEK VEGYES TARTALMÚ KÖZLÖNYE.

Kiadó tulajdonos és felelős szerkesztő:

SZENTGYÖRGYI EDE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Rózsa-utca 61./III. sz. a. hová a lap szellemi közleményei és az anyagi rész is ezimzendő.

Előfizetési ára:

Egy évre 4 frt.
Fél évre 2 „
Negyedévre 1 „

Egyes szám ára 10 kr.

Egyes számok kaphatók a kiadóhivatalban és Joerges A. özv. és fia könyvkereskedésében.

Hivatalos, magán és nyílt-téri hirdetések megállapított díj-szabásunk szerint számíttatnak és minden általunk közölt hirdetésre felvilágosítás ingyen adatik.

Megjelen minden vasárnap.

Két fejedelem ünnepe.

Közel ezer esztendő választja el azon két korszakot, melyen a két fejedelem áldást hozó uralma ragyogó csillagként tűnik fel előttünk.

Az egyik I-ső István, a szent, a másik I. Ferencz József, a legalkotmányosabb király.

Ezer év esik e két király élete, egy nap e két király ünneplése közé.

Megüljük augusztus 18-án az uralkodó király, Ő Felsége születése napját, augusztus 20-án Szent István emlékezetét.

Van-e igaz hazafi, ki e két ünnep valamelyikén nem tiszta, osztatlan lelkesedéssel gondolna ama fölséges alakra, a kinek tisztelgetésre kibontakoznak a háromszinü lobogók, zsolozsma zeng a templomokban.

Nem elfogult rajongás, de kénytelen meggyőződés hozza összehasonlító kapcsolatba a régen multat és a jelent.

Miden a szent korona érintette Gejza fiának homlokát s királyi cím váltotta fel a fejedelmit, a magyar nemzet jogait a nyugat is elismerte; nem fegyvertől kényszerítve, de az erkölcsi erő hatalmának engedve, mely meggyőzte Európa népeit arról, hogy a magyar nem idegenben keresi, de saját magában megelleli jövőjének szilárd alapját. A kereszténység felvétele helyet nyitott a magyarnak a művelt nyugat népeinek sorában s e helyet megőrzé, megvédelmezé, tiszteltté tette hosszú ezer éven át a magyar életerejé.

De mennyi fürgeteg, mennyi csapás pusztító ereje dúlt e hazán!

Nézzük csak a történelem lapjait.

Ismerjük el, mert el kell ismernünk, hogy

Oroszországon át.

A „Selmeczbányai Hetilap” számára írta: **Dr. H. V.**

A „Necrussov” fedélzetén, 1898. jul. 4. (Ó-naptár szerint.)

(Folytatás.)

Megittasulva e páriját ritkító kép okozta gyönyörtől, csak lassu léptekkel bocsátkoztunk egyre lejjebb a donjon belső esigalépesőjén, miközben akarati momentumunk intenzivitásának fokozásával ügyekezünk az élvezelt röpke képnek emlékünkből fixitást biztosítani.

Azt mondják, — egy pessimista csalódá a mindig kellemes! Nem voltam soha sem az — de megtanultam tapasztalatból azon életigazságot, (Maxima — axioma?) hogy várakozásaink, reményeinket a reális valóhoz képest — (tán pleonasmus?) — mérsékeljük, mert hisz nem sok e mpyria kell annak belátásához, hogy azok én-ünktől függetlenül, amugy is lefokoztatnák!

Mindamellett ez alkalommal a nyert benyomás ereje — egyenes arányban e fölséges látvány nagyszerűségével — a lélektani kielégültség azon kellemes érzetét keltette bennem, — melyben olykor lehet néha részünk — midőn pályafutásunkban egy-egy hönőhajtott cél sulyos fáradság után elérve — az átélt pillanatok jelentősége még mintegy lelkünkben vibrál! Leérkeztünk az udvarra.

A közeli arsenál roppant kőépületének homlokzata előtt rengeteg ágyuk — mult századok hadvise-

a magyar nemzet dicsőbb napokat élt ugyan talán a multban, de oly korszakot, mely a fejlődésnek, a haladásnak, a szellemi emelkedésnek oly kedvező, a trónnál oly meleg rokonszenvet, oly segítségre, támogatásra készséges kezet találó lett volna, talán nem élt, mint mióta Szent István koronája ragyog jelenlegi uralkodónkon, I. Ferencz József Ő felségén.

A kereskedelem, az ipar, a tudomány, a művészet alatta oly fellendülést nyert, mely felülmulja más népek évszázados törekvéseit, eredményeit.

Ha Szent István királyunk letette a magyar nemzet létének, műveltségének, szellemi erejének alapkövét, úgy jelenlegi királyunk az, ki az épületet bevégezni segítette, ki az épületet, melynek létesítéséhez lényegileg hozzájárult, felavatta.

Igy fog kezet a jelen a messze multtal, diadalkaput emelve a jövőnek, mely ráhelyezi a kész műre a koszorút.

A magyar nemzet ezeréves léte nem a nemzet élete; csak az a korszak, míg a csirából terebélyfa lesz; oly fa, melyet nem tör le vihar, csak megedzi; oly fa, melynek életerős a gyökere, életerős a törzse; üde, zöldellő a koronája.

S midőn a gondos ápoló, Ő felsége üdveért imát röpitünk az égbe; midőn a dicsőséges szent jobb kéz ünnepén áhitattal fordulunk a magyarok istenéhez, meggyőződésként él bennünk a tudat, hogy:

„Magyarország nem volt, hanem lesz!”

—X.

lésének termékei — tátogatják öblös torcaikat. A legóriásibb valamennyi között — a XVI. századból származó — Czar-Puschka — (megfelel a mi „puská“-nak!) a keleti szögleten van elhelyezve, remekül kifaragott kerekkel s előkelő külsejével — kolosszális arányai daczára (kalibere megközelíti az 1 métert) egy „salon” ágyu benyomását keltve, mely a mai „Mars“-ot is csak hiányosan allégorisálja.

Végighaladva a fenyegetőleg elhelyezett, de mostanság ártatlan ütegek hosszú sora előtt, — hol minden egyes piéce-nek megfelelően az ágyugolyók pyramisokba rakva egészítik ki a harcziás képet, — az ötvösmesterség egy másik monstraosus alkotásához érkeztünk.

Ez a „Czar-kolokol”.

Roppant harang, — mely ember magasságnyi gránit-talapatzon nyugszik rendületlenül — s mely századok óta letezik, — de rendeltetésének soha meg nem felelt. Kerülete (alsó periferia) 8 méter; magassága ugyanannyi; sulya — ha jól emlékszem — 170,000 orosz pud, vagyis a világ legnagyobb példánya e nemben.

Egyszer megkongatták, — de az öntés már eredetileg hibás lévén — a monstrum megrepedt — pontosabban, egy tekintélyes rész levált belőle s most a talapzathoz támaszkodva engedi constatalni a harangfal vastagságát.

Visszahajtottunk a Spasskija-kapun át a város centrumába — melynek mindeddig kegyeletből fönrtartott körfalai jelzik Moszkva kiterjedését három évszázaddal előbb.

Vallalkozóink, iparosaink érdekében.

Ezen czimü mult számú vezércikkünkre a „Selmeczbányai Hiradó” városi hivatalos lap reflektálva és a már töle megszokott famozus glossákkal kísérve azt iparkodik kimutatni, hogy a jelzett vezércikkünkben mondottak nem felelnek meg a valóságnak és cikkünköt „felfujt“-nak jellemzi.

Most minden kommentár nélkül közöljük itt Fizély Károly műlakatos polgártársunknak nyilatkozatát, ajánlva a hivatalos forganumnak, hogy jövőben ovatosabban járjon el birálgatásaiban.

A nyilatkozat így hangzik: A „Selmeczbányai Hiradó” aug. 4 és 18-iki számában a vízvezeteki vállalatra vonatkozólag oly közlemények jelentek meg, melyek személyemet érdeklík és melyekre a következőkben válaszolok.

A vízvezetékre hivatkozó hirdetményt egyik lapban sem olvastam, csak azt, hogy a városi tanács házilig akarja elkészíttetni. Erre én június 13-án a városi mérnöki hivatalba mentem és a munka teljesítésére ott késznek nyilatkozva, megszereztem közlebről a költségvetéseket és terveket, a városi mérnök meg is örvendett annak, hogy egy helybeli iparos, kibem megvan minden garancia, akarja elvállalni a nem csekély kivitelü munkát. Másnap június 14-én már kidolgozott véleményét, kis tervrajzot a nagy viztartóra, víznyomasztóra, kutállványokra, szelepekre stb. terjesztettem be és szóbelileg ajánlkoztam, hogy a költségvetésben felvett egységárakból 3 1/2%-ot leengedek és ily feltétel mellett a szerződés megkötésére hajlandó vagyok. Erre a mérnöki hivattól szóbeli meghatalmazást nyertem a munkások felfogadhatására, mely czélből az nap délután Besztercebányára utaztam, hogy a földmunkák végzésére ott munkásokat szerezzek, mert az itteniek mind az új akadémiái épületnél vannak elfoglalva és azokat onnét elcsábítani nem akartam.

Besztercebányán sem kaptam rögtön munkásokat de rövid idő alatt kaphattam volna. Nehány napra ezután a vízbizottság gyűlést tartott, melyen a városi számvevősegi hivatal egy budapesti nagy vállalkozót

A következő 48 órát a nevezetességek részletesebb megtekintésének szenteltük.

Kalauzunk — kit a vendéglőben bocsátottak rendelkezésünkre — mint volt osztrák állampolgár, német nyelven adott nekünk számos értékes felvilágosítást. A sors kezének egy kemény csapása sülyesztette őt is arra a színvonalra, melyen jelenleg állott.

Valamikor vagyonos ember volt — de néhány évvel ezelőtt éjféltájban egy theaestélyről nejjével hazatérve, ugy lakoházát — mint vegyészeti gyárat, — melyből vagyona állott — többé nem találta!

Mindene porrá égett.

Tekintettel arra — hogy az orosz birodalom ősi főhelyének épületei legalább két harmadrészben fából készítvék, a tűzrendészetnek is fokozottabb igényekkel kell számot vetnie.

Az e célra szolgáló 19 tűztorony — melynek, mint valamely hatalmas árbocznak, kosarában, folyvást kering az őrszem — hogy az ott elhelyezett villanyos jelző készülék segítségével a tűzvész jelentkezésének területét azonnal jelezhesse — ugy látszik, nem elégti ki a követelményeket.

Tömeges szerencsétlenségek, a főhivatalnokok indolentiája folytán — (mert hisz sehol sem bizonyult be jobban — hogy „a capite foetet piscis” mint éppen Oroszországban —) nem ritkák.

Mindannyian emlékszünk még a II. Miklós czár — („Imperator nás” mint rendszerint mondják; a „Czar“-szó sajtászerűen, kevésbé használatos) — koronázásakor történt óriási balesetre a Chodinszky-mezőn!

ajánlott és indítványozta, hogy ennek ajánlata várasék be.* Én türelemmel vártam és két hét múlva azt a hírt hallottam, hogy a budapesti vállalkozó valamivel olcsóbb ajánlatot nyújtott be, de ha én is olcsóbb leszek, akkor a munkához rögtön hozzáfoghatok. Erre kértem a kérdéses ajánlat felmutatását, mire azt a meglepő választ nyertem, hogy ez városi hivatalos titkot képez.

Ismét szünet állott be, míg július 18-án szóbeli meghívást kaptam, hogy 20-án délelőtt a mérnöki hivatalban megjelenjek. Én meg is jelentem és kérdést intéztem, hogy meg vannak-e rendelve a kut állványok hidransok, szelepek és hozzávaló összekötő cső részletei s miután azon választ nyertem, hogy ezek nincsenek megrendelve, a montirozásra nézve visszaléptem, mert azok nélkül a munkálattól nagyon visszatartva volnék és különben is a budapesti czég olcsóbb. Nehány nap múlva a Tekintetes Városi Tanács a munkát egy oly vállalkozónak adta oda, aki nem lakatos, sem gépész, hanem ácsmester (hol van a budapesti nagy czég??) de még készpénz vádiumól sem tett le, hanem keresetétől 10% vonatik le.

Részemről, belátom, egy nagy hibát követtem el, hogy a tekintetes város valamennyi tisztviselőjét nem kerestem fel, hogy a vízvezetési munkákat reám bízzák, mit ha megtettem volna, a munkát meg is kaptam volna. Ha jövőre a Tekintetes városi Tanácsnak ilyen nagyobb vállalkozóra szüksége lesz, ne mulassza el a nyilvános pályázati hirdetést és én sem fogom elmulasztani azután — a vizitélést.

A ki azonban itteni 27 éves működésemet ismeri, az talán nem mondhatja, hogy ily vállalkozásra képes nem volnék és arra kellő szakértelemmel és garanciákkal nem bírnék, de azt sem mondhatja, hogy vállalatomból, üzleti eljárásomból kifolyólag panasza vagy surlódásokra valaha okot szolgáltattam volna.

Hogy városunk minden lakója barátom nem lehet, ámbár nem ismerek senkit, kivel ellenségi viszonyban állnék, azt gondolom; de a Tekintetes városi tisztviselőkkel mindig jó viszonyban voltam és akarok is maradni.

Fizély Károly.

KÜLÖNFÉLÉK.

T. Olvasóinkhoz!

Ezen lapszámunkat a holnap szombati Szent István és a reá következő vasárnapi ünnep miatt, már ma, péntek este voltunk kénytelenek kiadni.

— **Ő Felsege, a király születésnapját, mint mindig, most is ünnepélyesen ülte meg a város. A**

* Ugy tudjuk, a vízbizottság egyhangulag azt határozta, hogy a munkákat Fizélynek adassék át. Szerk.

Legendák keringtek — miat megbízható forrásból értesültem — arról, hogy az új uralkodó mily fejedelmi bőkezűséggel fogja megünnepelni trónraléptét.

Étel-ital lesz megszámlálhatatlan mennyiség, ajándékok fognak kiosztatni boldog-boldogtalannak — így beszéltek mindenütt széles Oroszországban — továbbá ráadásul még minden szegény ember fejéért 10 rubelt kap a „Fehér csár“ atyai kegyelméből!

Elgondolható — miképp ennél több nem kellett a könnyen hívő népnek.

Megindult már napokkal a megállapított idő előtt — a népvándorlás — s a „misera plebs contri-buens“ hallatlan tömegekben tódult a népünnep színhelye (Chodinszky-pole) felé.

A rendőrfőnök katonai segínyt kért Moszkva kormányzójától: nem kapott!

E kipótolhatatlan s eléggé el nem ítéltet mulasztás okozta a vést.

Reggel 6 óra tájban — a közel 100,000 főre — fűlszaporodott néptömeget gyötörni kezdte az éhség.

Egy fatális tévedés volt a baj közvetlen indító oka. Az országút mentén, — ezt a mezőtől elválasztva — széles és mély árok vonult el; azon innen, mint az ily alkalomakkor szokásos, a Moszkvából kikergetett kereskedő népek különféle emléktárgyakat, — érmeket, képeket kezdtek elárusítani — természetesen jó pénzért, korántsem ingyen.

Szárnyra kelt a hír, — hogy a kiosztás megkezdődött.

Megindult a végtelen sokaság — s mint egy ember indult az országút felé.

Hasztalan volt immár a hatóság minden erőfeszítése! A hátulról kétségbeesetten előretörők nyo-

taraczkok durrogtak s csengő zeneszóval kivonultak a bányászok ősi jelvényeikkel. A városi és kincstári hivatalok mind képviselve voltak. Az ünnepélyes nagy misén Podhragyay prépost-plébános czelebrált; a kórusong Schuszter Zefa urhóly, művészi énekével, Laun Károly hatalmas boritonjával s Vodraska fuvolajátékával emelte a zene hatását.

— **Személyi hírek.** Lovag Berks Róbert csász. és kir. kamarás a B. Geramb-Unió képviselője Karlsbadból hazaérkezett. — *Kuli István* alkapitány 35 napi fegyvergyakorlatra vonult be Jolsvára.

— **Szt. István napja** a szokott ünnepélyességgel fog lefolyni. A középületeken, hivatalos helyiségeken a czimeres nemzeti lobogók lesznek kitűzve, — mint Ő Felsege születése napján is — s mozsárlövészek s a bányászzenekar harsanó hangjai mellett indul a nagy díszmenet a Nagy Boldogasszonyról nevezett templomba az ünnepélyes nagy misét meghallgatandó. A város ugyan csak élénk képet tár élénk, midőn a nagy mise végeztével a kivonult bányászok nyomában és előttük felzönglik a sokaság a Szt. Háromságtérre a rövid térzenét, bevett szokás szerint, meghallgatni.

— **Kossuth Lajosnak 1848-iki leghivebb arczképe.** Öröme adunk helyt Lajos napján e közleménynek. A fővárosi 1848—48-i Kossuth muzeum évek óta foglalkozik annak megállapításával, hogy a világ minden részéről összegyűjtött ezernél többféle Kossuth arczképek között, melyik a leghivebb kép. Az 1848-iki nyomtatott és festett Kossuth képek olyan sokfélék és egymástól annyira elütők, hogy e miatt a nagy közönségnek különösen az újabb generationak alig lehet fogalma arról, hogy hát milyen volt, hogy nézett ki 1848-ban a mi dicső kormányzónk. Ez az ügy valóban méltó arra, az évek óta folyó nagy munkára, a melylyel a budapesti 1848—49-i és Kossuth muzeum megállapítani és elkészíteni törekszik a legnagyobb magyarnak tökéletes híu képét. Kossuthnak nyomtatásban megjelent legelső arczképét 1841-ben Eybel rajzolta, ki a bécsi Belvedernek képtárjára és híres arczkép-festője volt. Eybel 1844-ben másodszer rajzolta köre Kossuth arczképét. Ez a két legrégebb nyomtatott kép igen szép, de a később készült nagyobb művészek képeiből, valamint az 1847-től 1853-ig készült Kossuth fényképek és Dagerotypek nyomán egész biztosan lehet megállapítani, hogy az Eybel képeken Kossuthnak arca nem egészen élethű. Nem rég elhunyt jeles festőnk az öreg Barabás 1848—49-ben négyszer rajzolta meg Kossuth arczképét. Ezek közt van egy, a mely az összes képekkel összehasonlítva igen sikerültnek mondható, de a másik három Barabás-féle Kossuth kép nem jó, épp úgy nem sikerültek, mint a hogy Petőfit nem jól rajzolta meg a nagy mester. A legelső 1847-i Kossuth Dagerotyp arczkép báró Helferd v. b. titk. tanácsosnak, az 1848-ki események híres történészenek birtokában van, ki erről másolatokat ajándékozott Gr. Kreith Bélának. Érdekes, hogy a másolatokat báró Helferne jó barátja Lobanoff herczeg a meghalt bécsi orosz nagykövet készítette. A báró Helfert-féle Dagerotyp, a Barabás-féle legjobb kép és

mása többé paralysálható nem volt. Az elől állók testei kitöltötték az árkot s az éhes, pénzsovár tömeg a részben még eleven, végvonaglásban vergődő hidon keresztül gázolt a másik partra át, maga alá temetve a külföldben kitérően szervezett rendőrség lovas kordonját is!

Mikor a csár délelőtt megérkezett s az utszélen ponyvakkal leterített halmok egyikéről — fogatáról leszállva — a leplet fölemelte: fölimerhetlenné torzult alaklatan, vérző hustömegek táruáltak szeméi elé.

Az emberi igazságszolgáltatás tökélye megkövetelte azután, hogy a rendőrfőnököt, ki a bajt a rendelkezésére álló aránylag csekély erővel meg nem akadályozhatta, azonnal stante pede elcsapják; Ő Fenségeének azonban, a mindenható Gubernatornak, ki az egész páratlan szerencsétlenség okozója volt — a csár néhány havi szabadságot adjon — hogy „n a g y b á t y j a“ e kellemellen ég által megtámadott idegeit ismét helyreállíthassa!

„Tali enim sapientia regitur mundus.“

Fölkerestük azután monarchiánk kereskedelmi képviselőjét, hogy némi utbaigazítást nyerhessünk. A consul, Báró Spöner, egy kifogástalan gentleman correctségével, de feszességével is, adta meg a kívánt felvilágosítást a Samara környékén levő gyógyhelyekre vonatkozólag, miközben megelégedéssel vette tudomásul, hogy a külföldön nem a legjobb hírnek örvendő Oroszországban igényeinket annyira kielégítő módon utazgathatunk.

Annyi tény, hogy nem csupán a hivatalos személyek, (kiknek ez, — úgy sejtem — felsőbb utasításként is megvan hagyva) vannak az idegen iránt igazán kiváló figyelemmel, de az utitársak közül is, bármely művelt orosz magánember, kihez csak fordulunk, tehet-

az amerikai ötféle Dagerotyp fényképek után és emlékezete nyomá: festette meg Kossuth Ferencz ajándékkép Dr. Kreith Bélának. Kossuth Lajos 1848-ki leghivebb arczképét. Ugyancsak Kossuth Ferencz festette meg édes atyjának öregkori arczképét az élő Kossuthról oly híven, hogy a kik a legnagyobb magyart Turinban szerencsének voltak láthatni, azok meggyőződhetlek arról, hogy soha életükben hivebb arczképét nem láttak, mint a minőt Kossuth Ferencz festett dicső atyjáról. Ezen eredeti és leghivebb képekről festenek most a budapesti 1848—49-iki muzeumban öregkori és 1848-iki Kossuth arczképeket, városok és egyletek számára. 230 forintba kerül szép rámaival egy térdig festett életnagy Kossuth kép, melynek magassága másfél méter, szélessége egy és egy harmad méter. Életnagy mellkép formában rámostól 25, 50 frt, vagy száz forintba kerül egy-egy jól festett Kossuth vagy Petőfi kép, sőt tíz forintért is ad a budapesti 1848-as és Kossuth muzeum egy fénykép ut. életnagy Kossuth képet. Fenti árak mellett a festőnek és a muzeumnak is kevés a haszna, miért is ez a vállalkozás inkább az az 1848—49-i és Kossuth kultuszhoz hoz áldozatot. A Bem-Petőfi körképénél, a mely csatakép ma Budapestnek legérdekesebb látványa, ki van állítva az 1848—49-iki muzeum legszebb része, s itt látható (Városliget arena-ut 70. sz.) a Kossuth Ferencz által festett fennt leírt két nagyszerű Kossuth kép is. Mielőtt a Kossuth Ferencz által festett 1848-iki képet a Kossuth muzeum mint tökéleteset elfogadta volna, bemutatta a képet Barabás, Kovács Ernő és más olyan jeles művészeknek, kik Kossuthot 1848—49-ben és az 50-es években többször láttak. Megnézték a képet a még élő 48-as jeleseink és Kossuthnak rokonai, barátai. Ezek után a kép addig lett javítva, mig egyhangulag kimondatott, hogy tökéletes.

— **Diszserleg átadás.** Megirtuk annak idején, hogy a selmeczi takarékpénztár 50 éves jubeliumi ünnepe alkalmával elhatározta, hogy a tett jótékony-sági alapítványokon és jutalmazásokon felül, jelenlegi érdemes igazgatójának, Jánoshegyi Wankovits Lajosnak egy 300 frt értékű díszemlék tárgyat fog átadni. Ezen emléktárgynak, egy a szandriki ezüstláru gyárban készült, gyönyörű ezüst serlegnek ünnepélyes átadása mult csütörtökön történt meg a takarékpénztári igazgató lakásán. A művészi kivitelű, mindenféle régiebb, újabb és legújabb pénznemek bevésével ellátott értékes serleget igen sikerült beszéd kíséretében Bernhardt Adolf tanácsos, intézeti igazgatósági tag adta át az igazgatónak, ki meghatottan mondott köszönetet. Az igazgatósági tagok közül jelen voltak még: Kachelman Farkas, Margótsi János Marschalkó Gyula, Krausz V. Gy. és dr. Kapp Jakab.

— **Hirtelen halál.** E hó 18-án délelőtt, két napi rosszullet után hirtelen meghalt özv. Eberlein Ida, a helybeli dohánygyár igazgatójának, Storch Jánosnak napája. A nejevel és fiával Schärdingben időző vőt táviratilag értesítették e megrendítő, váratlan gyászsestről. A 72 éves urnó halálát szívzselhűdés okozta. Temetése vasárnap d. u. 5 órakor lesz.

— **Oroszországból hazaérkezett.** Dr. Händel Vilmos, Händel Vilmos selmeczi ág. evang. főesperes fia, kinek jeles tollából származik az „Oroszországban

ségehez képest kivétel nélkül (?) rendkívüli előzékeny-séget és udvariasságot tanusit!

Erről különösen egy alkalommal győződtem meg kiváltképpen, mely esetet mint eclatáns példát, ide iktatni nem tartom feleslegesnek.

Nishnij-Norvgorodban történt, hogy a Volgán horgonyzó számos személyszállító gőzhajó egyikén még előző nap este jegyet váltva, másnap délben éppen azon pillanatban értünk az állomásra, midőn az összekötő hidat fölemelték s a hajókolosusz induló-félben volt.

A pillanat gyors cselekvést követelt; egy másodperc alatt úgy önmagunk, mint podgyászunk a fedélzeten volt; időközben még a korai indulás által támadt kételyeim eloszlatására megkérdezvén egy podgyászshordót az utirányt illetőleg, vajjon Kasanba indul-e hajónk, igenlő feleletet („Da, da, da . . . mint az orosz mondja) nyertem.

És most, — nyájas olvasóm — bevallom, hogy elvétettük a hajót!

Ezer szerencse, hogy pechünk nem járt semmiféle komolyabb veszteséggel.

Mikor I. osztályu kabinra szóló jegyünket átnyújtottam s kiderült a tévedés, a kapitány átlátva a helyzetet, még bocsánatot kért francia nyelven, hogy sajnos, csak másodosztályu kabint bocsáthat rendelkezésünkre; holminkat oda rögtön le is vitette, le-kisért az étterembe, tolmácsul szolgált s megnyugtatótt hogy az első állomásnál (Ribotkin), melyet 3 órai ut után elérünk, kiszállva, — bevárhatjuk a két órával később induló — notabene — concurrens társaság ugyanazon vonalon haladó gőzösét, melyre jegyünk szólt!

Ugy is történt. S mind e rendkívüli szeretetreméltóságért egyszerű köszönetünket fejezhetjük ki

át" című tárczasorozatunk, haza érkezett és érdekes utleírását lapunkban folytatni és bevégezni fogja.

— **A M. T. E. trencsényi közgyűléséhez** a selmeczi Sztitnya osztály tagjai közül Csiba István, Fekete István és Király Ernő utaztak el innét.

— **A F. M. K. E. selmeczi választmánya** Farbak István országgyűlési képviselőnk elnöke alatt e hó 17-én a városház tanácstermében gyűlést tartott, melyen mindenek előtt köszönettel vette a. egyesület központjának azon ajándékát, mely szerint 50 darab tagsági diszoklevelet engedelt át kiosztás céljából a választmánynak. Ezen okleveleket a választmány csinosan kiállítva díjtalanul fogja átengedni azon helybeli kereskedőknek és iparosoknak, kik a F. M. K. E. tagjai. A f. hó 24-én d. e. 10 órakor Budapesten az országház első emeleti 1. számú tanácstermében tartandó egyesületi értekezleten való megjelentésre az elnök ajánlkozott, ki ez úton hívja fel az egyesület minden egyes tagját a csatlakozásra. Az értekezlet célja, megbeszélni a szeptember 8-án Pöstyénben tartandó egyesületi közgyűlés elé terjesztendő javaslatokat, melyek különösen az alapszabályok módosítására, az új tisztikar megválasztására vonatkoznak. A pöstyényi közgyűlésre a választmányi szolga már szétvitte a meghívókat. Ha valamely tag megüvöt nem kapott volna, sziveskedjék ilyenért Király Ernő választmányi jegyzőhöz fordulni! ugyanő készséggel vállalja el a közvetítést vasuti kedvezmény és elszállásolás kiességközlése tekintetében.

— **Turista ügy.** Hivatalos köszönettel tartozunk L a c z o D á n i e l urnak, ki a mult számban oly vonzóan írta le a Garamnak Zsarnóczától körülbelül Szt. Keresztig terjedő völgyét, a mi által a kies fekvésű helyet ismertté tette azok előtt, a kik nem ismerik. Köszönettel tartozunk neki azért is, hogy alkalmat ad erre a rövid felszólalásra. Roszul következett, ha — mivel utak nincsenek, jelzések hiányoznak, a málna-és vad erdei növények nincsenek kiirtva, szóval a Sztitnya Osztály működésének semmi nyoma se látszik, ha azt hiszi, hogy ezt e vidéket a Sztitnya Osztály nem ismeri. Nem egy tagja járt már erre s nem egy hangoztatta, hogy ezt a vidéket is bele kellene vonni az osztály kultivált területeinek körébe. De édes uram! gondolja meg, hogy tavaly is csak 26 kr. fölöslege maradt az Osztálynak, hogy a rendbehozott utak, ösvények, menedékhelyek és lóczák minden évben mennyi kiadást nyelnek el, hisz minden évben májdnem újból kell kezdeni a munkát, mert vandal kezek törnek és zuznak. Ha uraságod, ki úgy látszik vonzódik a természethez és finom mély érteke van a természet szépségei iránt, beáll az Egyletbe és rábeszél másokat is, meglássa, hogy nemsokára rá kerül a sor arra a vidékre is, a mely még most zárva tartja fonséges szépségeit. Továbbra is kérjük, írjon le még több szép helyet, talán ezzel is felébreszti az Egylet iránt az érdeklődést, a mely igen sokszor szundikál. Turista.

csupán, még az önkéntelenül megtett utra eső díjrésztletet sem fogadta el!

Ime a francziák közmondásos udvariasságának orosz mása.

Ez epizód interj olatiója után ismét visszatérhetünk Moszkvába.

A két legfőbb „great attraction“, mely az idegen figyelmét e helyütt lekötö, a „Megváltó“ temploma és az orosz császári kincstár a Kremlben (fellegvár).

Physikumunkat Filipornál (moszkvai Gerbeaud) a további erő kifejtésre alkalmasabbá téve, elsétáltunk Sándor cár nagyszerű székesegyházához, mely egy kisebb szerű dombon egyedül állva, dominálja az egész városrészt. Minden ízében modern épület, (építési költség 15 millió rubel, a cár magánkincstárából) de román stílusban.

Az Európa nyugatán élvezett tömérdek gothika után valóságos öröm volt szemeimnek a fonséges és lélekemelő, azonban komoly ivbe összefutó vonalak („Goethe!“) helyett, azokat a romantika (?) lágyabb, kevésbé éles konturjain pihentetni.

Mintha „Széchenyi emlékezete“ (Arany) után Tompa lantja szólalna meg a „Virágregékben!“

Ez a két egymástól annyira eltérő műfajnak, ugy az építészet, mint a költés terén — tán csak bizonyos fokig sikerült — aesthetikai analogonja!

Tiszta — külföldről importált — márványból épült az egész monumentális alkotás.

Négy torony a szögleteken s a közepén hatalmas kupola, (à la lipótvárosi bazilika) színaranyval bevonva, mely a nap- és holdfény raviatiói szerint milliónyi változatos színeképet mutat, belül remek ikonostas és számos kilűnő kép az Irásból, nagyrészt Siemiradik és Weresszagintól s a nagy hírű templom hiányos skyzze meg van adva.

(Folyt. köv.)

— **Az orsz. orvosszövetség** honti-selmeczbányai főjka az idén, e hó 31-én és szeptember 1-én városunkban tartja meg közgyűlését, régi városházunk tanácstermében.

— **Valkovits Károly kir. közjegyzőt szélhűdés érte.** Lapunk zártakor vesszük a sajnálatos hírt, hogy Valkovits Károly közszeretben és tiszteletben álló kir. közjegyzőnket enyhébb természetű szélhűdés érte. Teljes felépüléséhez alapos a remény.

— **A betörések és lopások** rövid idő óta napirinden vannak Szelmeczbányán és a rendőrség kis apparatásával nem csak hogy azokat megakadályozni nem képes de az elkövetett bűncselekmény tetteseit sem tudja kézre keríteni. A többek között csak a Linder József és Csányi Ottó kárára elkövetett téhen lopást, az Immerblumnál Steffultón elkövetett betöréses lopást, a Molnár Ferenczné kalvária alatti majorjában már több ízben elkövetett betöréses lopásokat stb. stb. említjük, melyek mind oly esetek, hol a bűnösök mai napig sem kerültek kézre. Most e hó 15-én ismét özv. Molnár Ferenczné majorját szerencseltették meg a jó madarak veszélyes látogatásukkal s oda betörve, onnan élelmi szereket és értékes ingóságokat loptak el. A rendőrség letartóztatott néhány gyanus egyént s ezek közül kettő azt is megvallotta volna, hogy tudnak a lopásról, de a főtettesek, kik a holmit is magukkal vitték Korpona felé vették utjokat. Rendőrségünk sürgönyileg kereste meg a korponai hatóságot az állítólagos két főtettes kinyomozása és letartóztatása iránt. Ha azonban felhozzuk, hogy a letartóztatottak kobar cigányok, akkor azt hisszük, hogy szavahihetőségükben velünk együtt igen számosan fognak kételkedni. — A ribniki és Sándor zuzó művekbe is megkisereltek, persze ismeretlen tettesek, betöréseket, Hirsch Jakab lakásáról meg pláne fényes nappal egy arany zseborát és lánczot lopott el . . . szintén ismeretlen tettes.

— **Tűz ütött ki** e hó 13-án d. u. 5 óra felé a Györgytároi kültelken Schwartz Mária csürjében, melyben egy Klinecz Ferencz nevezetű lakástalan napszamos huzódott meg feleségével és két gyermekével. A tűzet Jáni István munkás vette észre és azonnal behatolt az elzárt csürjítő kifeszítése után az égő pajtába és saját életének veszélyeztetésével megmentette Klinecznek a csürbe bezárt 7 éves fiát és 3 éves leányát, de még a batyuba kötött holmit is kidobta az ablakon. A bátor, derék mentő munkája közben hátán égési sebeket szenvedett. — A csür azután porrá égett és szerencse, hogy a tűz tovább nem terjedhetett. A hatóság Klineczet, mint munkakerülő és nagy inségben szenvedő embert azzal gyanusítja, hogy szándékosan gyújtó fel a pajtát, mire azon körülmény is mutat, hogy a tűz fent a tető belsején keletkezett tehát a bezárt gyermekek vigyázatlansága azt nem okozhatta. A vizsgálat lesz hivatalos kideríteni, hogy ez a gyanu alapos-e, és hogy az elvetemedett apa maga akart ily módon gyermekeitől menekülni, hogy munkakerülése okozta nyomorát valamiképpen enyhíthesse. Ez igen rövid időn belül a második eset, hogy a szülők gyermekeiket lakásukra zárva, megégés veszélyének tették ki. Nem lehetne-e a hatóságnaknak karöltve a jótékonyági intézetekkel erélyesen oda hatni, hogy az ily szegény gyermekek ha szüleik kénytelenek is lakásukat kenyérkeresés miatt elhagyni, teljesen felügyeletlenül ne maradjanak?

— **Lopás a betivásáron.** Az éppen lefolyt pénteki betivásáron eddig ismeretlen tettes lekapta Puskás Józsefné urnó dupla aranylánczát és azzal a tolongó lömegben odább állott.

— **Térzene lesz a jövő varárnap** délután a Pachertároi sétátéren. A szélaknai bányászzenekar fog játszani. Felhívjuk közönségünk figyelmét erre és kérjük, hogy minél számosabban megjelenjenek; mert csak úgy lesz kilátás arra, hogy a bányászzenekar jövőben is fog ott a nyár tartama alatt hetenkint játszani és kellemes szórakozást nyújtani.

— **Szklénó fürdőből** írják nekünk, hogy elhunlt hétfőn szokatlan vidám élet volt ott. Több vendég kívánságára ugyanis Balogh Laci primás bandájával átjött Vihnyéről Szklénóra és néhány óráig tartott átékaival felvillanyozta a fürdő és épp ott időző átmenő előkelő vendégeket is. Szóval legalább egy napra élénk élet költözött e fürdőbe. Ennek persze Bock János ottani kedvelt vendéglős örült legjobban; hiszen nála érkeztek: Rimély Károly G. szentkereszti püspök, Horváth Béla főispánunk, több előkelő vendég Bars és Nógrád megyéből és városunkból is. Ugyan csak Bock János fürdővendéglőjében lesz e hó 28-án nagy társas ebéd, mely a környékbeli orvosok által rendeztetik egyik kollegájuk működésének. 50 éves jubileuma alkalmából. Mind ezen annyira megörvendezett Bock vendéglős, hogy örömeiben meg fog — bokrosodni . . . azaz nevét „Bokros“ra fogja magyaryarosítani a mi iránt már be is nyújtotta kérvényét.

— **„Hirtelen ítélet“** című közleményében a „Selmeczbányai Hetilap“ utolsó számában azt veti szemünkre, hogy a legutóbbi törv. hat. bizottság közgyűléséről hozott tudósításunknak az erdőfelügyelőség által tett jelentés és a megejtett erdővizsgálatra vonatkozó része „téves“ és hogy különösen a városi tűzifáról mondottaknak — laptársunk ezt szives „feljajdulásnak nevezni“ — nincsen értelme, „mert fenyőerdőkből bajos dolog a tűzifaraktárba bükk tűzifát raktározni“. Ki hiszi azt el, hogy mi ilyen abszurdumot állítottunk volna? De felkérjük laptársunkat, melynek mint hivatalos lapnak módjában áll az erdőfelügyelőség erre vonatkozó jelentését szószerint közölni hogy sziveskedjék ezt megtenni és akkor majd meg fog a közönség győződni arról, hogy igen is a jelentés nagy hátránynak tünteti fel a tűzifának erdőben hagyását és felette kívánatosnak jelzi annak piac talalását eladását. Hogy e tűzifa alatt az erdőfelügyelőség fenyő vagy bükkfát értett-e, azt mi egy betűvel sem mondtunk, hanem csak általánosságban tűzifáról beszéltünk, ugy mint az erdőfelügyelőség jelentésében is történt. Különben hát legzezszerűbb az egész erdőfelügyelőségi jelentést, vélemény és tanács adást szószerint nyilvánosságra hozni, nem pedig tudósításunk fölött rapszodikus módon „hirtelen ítélet“-et mondani és nekünk szemünkre vetni, hogy midőn a város legnagyobb közkinéséről, az erdőkről tárgyalunk „személyes természetű“ dologba avatkozánk, melyhez csak „keztűs kézzel“ szabadna nyulni. Mi a közügyek dologba egyenes kézzel szoktunk belenyulni és a közérdek megvédésében keztűs kezeket nem ismerünk. Személyes dolgokba, melyek a közügygel semmi összeköttetésbe nincsenek azonban még keztűs kézzel sem szoktunk nyulni. Mert lapunk nem a személyeket, hanem a közügyet tartotta mindig és fogja ezentul is tartani szemelőtt. Ezen irányunktól csak ugyan legkevésbé fog eltántoritani a „Selmeczbányai Híradó“ „hirtelen ítélet“-e. Végül kijelentjük, hogy a „vetőmagzás“ szó, melynek tévességét a híradó értelem nélkülinek jelenti ki, csakugyan egy átnézett nyomda hiba és kívánjuk, hogy ily roppant nagy baj soha se érje szives, kollegiális érzelmeiket tápláló, derék laptársunkat!

— **Szent István napját** a B. Geramb Unió is nagy ünnepséggel fogja megünnepelni, melyen kivouul a Teremtő-tárnai munkásság tisztjei vezetése alatt és a szandriki ezüstárugyár alkalmazottjai is. A szandriki kaszinóban nagy társas ebéd lesz. Szent István a véd-szentje is az Uniónak és így ott kettős ünnepet ülnek.

— **A lépcsőházak kivilágítása** nálunk Selmeczen, sajnos még olyasvalami, mi a jámbor ohajtások közé sorolandó. A legtöbb házbirtokos nem tartja szükségesnek a lépcsőház estenként való kivilágítását, a lakó felek pedig ritkán tudnak e tárgyban megegyezésre jutni; szorosán véve, ez nem is az ő kötelességük. Annyi azonban kétségtelenül áll, hogy az az állapot türhetetlen és — veszélyes. Csak e napokban esett meg, hogy valakinek egy ily, még pedig nagy házban, este dolga volt, s lejövet a sötét lépcsőházban majd átbukott az alacsony korlátan. Hogy a nembánomság e megbocsáthatlan nyilvánulását meg kell akadályozni, hogy a lépcsőházak estenként kötelességszerűleg kivilágítandók, az iránt intézkedni a város van hivatal, s elvárjuk, hogy e tárgyban sürgősen rendelkezni is fog.

— **Táncztanítási tanfolyamot** nyit meg jövő hó elején városunkban, az ügyességéről, szakképzettségéről és jó modoráról előnyösen ismert Guttman Samu okl. táncztanító. Ajánljuk közönségünk figyelmébe.

— **A felső-rónai villa építését** már megkezdették és az néhány hét múlva el is fog készülni. A részvénytársaság vezetősége mindent el fog követni, hogy oda alkalmas vendéglőt, mint bérlőt kapjon. A bérlő ottan télen nyáron gyakorolhatná az italmérsi jogot és ezenfelül szatóciszletet is fog kelleni folytatnia a felső-rónai állandó lakosok számára. Ha a megállapítandó bérösszeg nem lesz szerfelett nagy, mi tekintettel a kezdetre nem is lehet, az esetben a bérlő egészen jó üzletet fog ott csinálhatni és így alig merülhet fel kétség az iránt, hogy a társaság alkalmas és kifogástalan bérlőt ne kaphasson mi minden-esetre nagy előnyére fog az ügynek válni.

— **Klincok Nácó hundstosziar okoskodásai.** Vannak zemberek is zolyanok, mint a kövek: sak csupa szip ruhás zuraság, zolyan, mint a fényes kvarcz; e kö nem zéri sokat . . . zaranyat, zezüstöt pedig legtöbbször sötétes zagyagban lehet megtalálni is nem fénylik sak zakkor, mikor hutász ki-olvasztja.

Zenyim kis klapcsokom megint fogja ziskolába járnai és povedálják: bányában zegiszigstelen volna neki mennyi. Zén sak zasztat mondom: selmeczi városi zelelmi iskolába zegiszigstelenebb szeginynek járnai, mint bányában. Sak talán csinálnak már valami rendet zével az iskolával is!

Muszáj kérdezni van-e zolyan ember, ki a föld fölött is és a föld alatt is z él ni tudnya, mint a bányász?

Hát sak jó volt, hogy povedáltam, hogy Szklencz-teplíczen nines még muzsika sem. Magtörtént a csuda, hogy egy pán velkő-

Selmezbányán

eddig nem volt található oly gazdag választék, mint a milyent az őszi évadra való bevásárlással én beszereztem. — A legszebb, legdivatosabb és finomabb angol, francia és belföldi hölgy szövetek nálam kaphatók és képes vagyok minden versenyre szembe szállani nem csak az őszi évadra beszerzett áruim szépsége és gazdag választéka, hanem a szembe tünő olcsó árak által is, úgy hogy nagybecsült vendőim üzleti képességem által meg lesznek lepelve. — Tisztelettel meghívom tehát az egész selmeczi és vidéki n. é. közönséget, hogy mielőtt bevásárlásait megtenné első sorban becses látogatásukkal üzletemet legyen szives megtisztelni, hogy meggyőződést szerezzen magának versenyképességemről és solid üzleti eljárásomról és én meg vagyok győződve, hogy kiki elzöszeregettel nálam fogja megtenni bevásárlásait.

Kívánatra szives-örömet küldök mintadarabokat a házakba.

Kitünő tisztelettel

Weisz Adolf.

mozsninak nevenapjára mégis csak eljött oda Laci cigány Vihnyéből zis volt szíp mulatság; sák lányok is táncolták. Sak vendéglősnek zis volt jó kedve, zis pincér zurak is zörültek e rendkívüliségnek.

Ha mult héten sak buslakodni volt muszáj, most zörülök, mert volt zenyim Felsigis zuramnak születésnapja zis van legzelső királyunknak, szvati Stefan kralnak nevenapja. Ez a két nap legfőbb zünnepe a Náczkóknak.

Zenyim tovaris jó barát, a Vidlicska zolvasta zajságban, selmeczi rendőrséget fogják szaporítani . . . sak fognak zakkor a tolvajok is szaporodni.

Multkor voltam a kmtromat meglátogatni Hodruson s utközben akartam régi Letház vendéglőbe bemenni zersődni. Mikor sak láttam, hogy falakon vannak flaskók s palackok pingálva is ki is van zírva, hogy kaphatni zottan zitalt, de nincs van már zott kresma, hanem — ziskola. Hej, bo prisszam zide se szeretnyem hlapesokomat ziskolába küldenyi.

Szeretném tudni, ki zakarja sokat zokoskodni zebben a forráságban? In legalább nem is várom jövő hétig, hogy jön zeso is hüvösebb levegőben lehet nekemnek többet kiokoskodni. Addig is: „Pohvalen!”

A keztyüs kéz.

Láttam én már keztyüt sok ember kezén is, Fialat volt még-e vagy pedig már vén is. Szobalányt is láttam keztyüsen söpörni, Ügyvédet is, menven böszülten pörölni. Sőt még olyan kézt is, mely gyomlált a kertben. Láttam keztyü bőrben nyögözve beverten. De még azt nem tudtam, hogy a hirlapiró, Ha akarna lenni valamit megiró, Erdei fákhöz is keztyüs kézzel nyuljon, Ne hogy az ágakba keze bele fuljon. Ezt a remek dolgot most volt tudtul adó, A hivatott ujság, a büszke „Hiradó”. Oh, te ujságoknak dicső minta képe Hogy bölc tanácsodnak milyen az értéke, Abból láthatod, hogy megigérjük szentül, Hogy csak keztyüs kézzel nyulunk majd ezental Mindenhez, mi néked kedvedre nem léssen S téged örömkre haragossá téssen. Csakhogy ez a keztyü nem lesz olyan bőrből, Mely bármily vágástól foszlik s könnyen szétdől.

Selmeczi

„Friss Ujság”

pletykamentes hirmondó.

Szerkeszti: Bárki.

Iparosaink érdekében tett felszólalásnak az az eredménye lett, hogy a magistrátus helyben rendeli meg az egyes városi ügyön ejtett esorba kiközösülésénél használandó ráspolyt.

A közgyűlésen ritka egyetértéssel három közrendőri állás szervertetett, de fizetésük csak a jövő évi költségvetésbe lesz felvéve, addig a három ember renden kívüli rendőrgyakorok jelölt jelleg nélküli ezimet kapja.

Egy közgyűlés tárgysorozata a következő ezimletek alatt fordult elő: a) tárgysorozat, b) póttárgysorozat, c) utópotttárgysorozat, d) soron kívüli tárgysorozat és e) tárgysorozaton kívüli tárgysorozat, melynek ismét lehetnek pót-utó-és utópót tárgys. ezimletei.

A honti történelmi kiállítás megnyitásán úgy halljuk hölgyeink elmaradása olyan lehangoztság; és elkeseredést szült, hogy e miatt igen sokan, a kik azokra számítottak, szintén távolmaradtak.

A megnyílt vadászévad alkalmából Nimródjainknak becses figyelmébe ajánljuk Dr. Ludvig pezsgőjét, mely kinyitáskor olyat durran, mint a töltött puská; ezt használva fáradság nélkül is lehet löni.

A ki még nem látott vízvezetékét készülni, az ne szessen, várja meg mig nem lesz terhes a melegben a hegy-maszás, szeptember közepétől egy vállalkozó (helybeli?) ülőhelyekkel ellátott pavilonokat rendez be, a honnan olcsón és kényelmesen megtekinthető Selmec e századi legnagyobb csodája,

A vízvezetési csövekben lerakódó rozsdára már most lehet megrendelést tenni. bánatpénz szükséges.

A kis vonat bomlik, az régi dolog, hogy ketté bomlik, az nem ujság, de amikor egészen megbomlik, az lesz az lgazi fris ujság, a mit lesz szerencsénk örömmel közölni.

Táncztanítási jelentés!

Bátor vagyok a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy f. é. szeptember hó elején egy táncztanítási tanfolyamot nyitok.

Oktatásom tárgyát a legdivatosabb mű- és szalon tánczok u. m. Gratiana, Pas de patineurs (korecsolya táncz) Arkadian, Mazur Noblesse és Trotsköpfchen, valamint a szépzészet testgyakorlás ide értve: a helyes állás, járás és kerekded testmozgást is — képezendik.

Az eddig tanusított pártfogást ez idén is kérve maradok

mély tisztelettel

Guttman Samu,

okl. táncztanító.

Uj üzlet megnyitás!

A midőn van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni arról, hogy a Deák Ferencz-utczában fekvő Tandler-féle házban uj

rőfös-, rövid-, uri- és **XXXX**

XXXX női confectio üzletet

rendeztem be: egyben tiszteletteljesen kérem becses pártfogását, igérve, hogy szolid üzleti eljárás, tartós kitünő minőségű árucikkéket,

jutányos árak

és pontos kiszolgálás által főtörekvésem leend teljes megelégedését kiérdemelhetni.

Kitünő tisztelettel

Fehér Lajos,

rőfös, rövid, uri és női confectio-ár raktára Selmezbányán.

Lakást és teljes vagy részbeni ellátást kaphat több

diák

a Rózsa-utczában fekvő Haschek-féle házban. — Bővebbet megtudhatni ott a házban.

Ertl Vilmos.

Kérje
The Continental
a Bodega Company.
világhírű spanyol és portugál borait

Sherry
Portbor
Malaga
Madeira
Tarragona stb.

Kaphatók az összes finomabb fűszer és csemege kereskedésekben, valamint poharanként az etökelőbb szállodák, kávéházak és vendéglőkben.

Saját fiók: Budapest
csakis: IV Kossuth-Lajos és Ujvilág utca sarkán, a Gentry-Casinoval szemben

„Bodega“-borok főelárusítója Selmezbányán
Ernst Zsigmond,
kinek főtéri üzletében a legjobb minőségű különféle és mindig friss töltésű ásvány-vizek is palackokban kaphatók.

Gyár: Alsó Hámor, Bars megye.

Gyári főraktár: BUDAPEST, Andrassy-ut 29. (I. em.)

Raktár: BÉCS, I. Seilergasse 1. szám.

A „SZANDRIK” ezüstárú-gyár,

mely az 1752-ben Selmezbányán alapított Geramb J. J. unio tulajdona,

saját vagy adott rajzok szerint előállit:

mindennemű ezüstárút, mint asztaldiszeket, gyümölcstartókat (jardiniéres-készleteket), zsirandolókat, gyertyatartókat, serlegeket, dísz-emléktárgyakat és versenydíjakat, mindennemű evő-készletet gazdag választékban, pipere-tárgyakat. stb. stb.